

בס"ד Intro

Today we will בע"ה begin the Sixth Perek מציאת האשה and learn מסכת כתובות fo דף ס"ו.

Some of the topics we will learn about include.

The Machlokes of מציאתה, who is entitled to the wife's findings

The Machlokes of

בושתה ופגמה

Who is entitled to the wife's compensation?

The Halachos of נדוניא

When a bride pledges to provide the groom with money or assets, the groom includes the value of the ידוניא into the Kesubah, so that if he dies or they divorce, the value of the נדוניא is returned to her.

נדוניא של כסף

When the מוסיף שליש, the groom adds one-third to the נדוניא value

נדוניא של שום

When the נדוניא consists of שום, assessed articles, חומש the groom subtracts one-fifth from the עדוניא value.

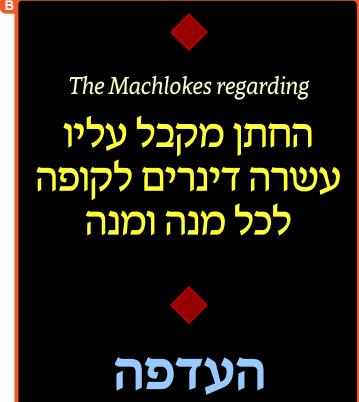
The Machlokes regarding החתן מקבל עליו עשרה דינרים לקופה לכל מנה ומנה

The groom's obligation to provide יונרים שינרים worth of בשמים, perfume, for each מנה that she includes in the נדוניא

Some of the terms and concepts we will learn about include

העדפה

The Mishnah in the previous Perek mentioned the minimum מעשה ידיה, work and wages which a wife must provide for her husband. If she earned more than this amount it is called העדפה, additional, מעשה ידיה.

So let's review ...

Our Perek continues the discussion of the previous Perakim regarding benefits the husband receives from his

Zugt Di Mishnah:

מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה

A husband is entitled to his wife's findings and wages.

The Gemara cites a Braisa in which מציאתה is actually a Machlokes:

מציאת האשה לבעלה

רבי עקיבא אומר לעצמה

The Tanna Kamma says that HE receives her findings. רבי עקיבא disagrees and says that SHE keeps her findings.

The Gemara explains that the Machlokes is based on another Machlokes regarding העדפה.

The Mishnah in the previous Perek taught the minimum for מעשה ידיה, work and wages which a wife must provide for her husband. If she earned more than this amount it is called העדפה, or מותר מעשה ידיה.

בהעדפה שלא על ידי הדחק כולי עלמא לא פליגי דבעל הוי

They both agree that העדפה without exertion belongs to the husband.

כי פליגי בהעדפה שעל ידי הדחק

The Machlokes is regarding העדפה through exertion, which includes מציאתה;

As Rashi explains, because,

רוב מציאות צריך לחזור אחריהן

Most findings are only obtained through exertion

The Tanna Kamma says לבעלה

HE receives the העדפה, and מציאתה;

רבי עקיבא says

לעצמה

SHE keeps the העדפה, and מציאתה;

=======

3 The Mishnah continues:

וירושתה

הוא אוכל פירות בחייה

Assets she inherits from others;

SHE owns the קרן, the principal, and HE receives the פירות, the profits, while she is alive.

And, he inherits the קרן when she dies.

However,

בושתה ופגמה שלה

If she was shamed or wounded, SHE receives the full compensation.

רבי יהודה בן בתירא אומר

רבי יהודה בן בתירא disagrees and says that she does NOT receive the full compensation. Rather;

בזמן שבסתר לה שני חלקים

ולו אחד

If she was wounded in a concealed area, SHE receives two-thirds, while HE receives one-third of the compensation, because she was the primary victim.

ובזמן שבגלוי לו שני חלקים ולה אחד

If she was wounded in an exposed area HE receives two-thirds, while SHE receives one-third, because since the damage is evident, HE also suffers and is considered the primary victim.

שלו

נתו מיד

He receives HIS share immediately

ושלה

ילקח בהן קרקע

והוא אוכל פירות

And HER share is used to acquire land, in which SHE owns the קרן, and HE receives the פירות.

The Gemara explains that although בבי יהודה agrees to a case of

בייש עני בן טובים

דאית להו זילותא לכולהו בני משפחה

One who shamed a member of a noble family, although the entire family was shamed, he only compensates the victim.

However when one shamed a wife, he compensates the husband as well, because אשתו גופיה הוא

A wife is considered as oneself.

========

6

5

Zugt Di Mishnah:

הפוסק מעות לחתנו

ומת חתנו

In a case of a father in-law who pledged a נדוניא, a dowry to his son-in-law, and the son in-law subsequently died, in which his brother is obligated for Yibum:

אמרו חכמים

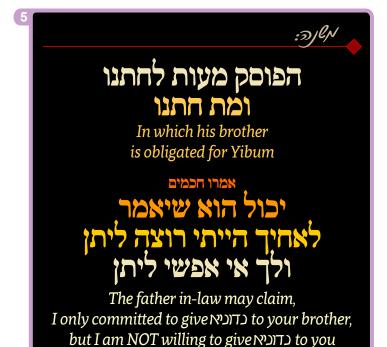
יכול הוא שיאמר

לאחיך הייתי רוצה ליתן

ולך אי אפשי ליתן

The Chachamim ruled that the father in-law is NOT committed to give the נדוניא to the Yavam, because he may claim, I only committed to give נדוניא to your brother, but I am NOT willing to give נדוניא. נדוניא.

=======

The Mishnah continues discussing the Halachos of נדוניא When a bride pledges to provide the groom with money or assets, the groom includes the value of the נדוניא Kesubah, so that if he dies or they divorce, the value of the ז נדוניא

פסקה להכנים לו אלף דינר

הוא פוסק כנגדן חמש עשרה מנה

When she pledges a נדוניא consisting of money, for example, 1,000 דינר, he includes an additional amount of 15 גונה, into the Kesubah, which equals 1,500 דינר, as Rashi explains;

מוסיף שליש

לפי שמשתכר בהן מיד

He adds one-third to its value, because HE benefits immediately from the profits when investing the money.

וכנגד השום

הוא פוסק פחות חומש

When she gives him a נדוניא consisting of assessed articles, he includes in the Kesubah one-fifth less than the נדוניא value, because, as Rashi explains;

כלים המשתמשין בהן

והן פוחתין

Clothes and utensil which will be used will depreciate over time.

או פרקמטיא

Dedicated By: _

ודרך לשומם יותר משויים

לכבוד הכלה ולחבבה על בעלה

It was customary to over-assess the articles of the נדוניא, to promote intimacy.

When a bride pledges to provide the groom with money or assets, the groom includes the value of the נדוניא into the Kesubah

וכנגד השום פסקה להכנים לו אלף דינר

הוא פוסק כנגדן חמש עשרה מנה

כלים המשתמשין בהן והן פוחתין או פרקמטיא ודרך לשומם יותר משויים

לכבוד הכלה ולחבבה על בעלה

מוסיף שליש לפי שמשתכר בהן מיד

7 However,

שום במנה ושוה מנה אין לו אלא מנה

If she gives him a שום assessed for ז מנה, and it equals the actual market value, he includes the exact amount of ז מנה into the Kesubah. As Rashi explains;

אינו פוחת חומש

He does NOT subtract one-fifth, because the נדוניא was NOT overrated. However, Rashi adds;

אינו מוסיף שליש

He does NOT add to the נדוניא value either, because אינו משתכר בהן מיד

He does NOT immediately benefit from the שום.

=========

שום במנה ושוה מנה
אין לו אלא מנה
אין לו אלא מנה
אינו פוחת חומש אינו מוסיף שליש
הינו פוחת חומש אינו מוסיף שליש
because Because the נדוניא was NOT overrated

The Mishnah now elaborates on the previously mentioned Halachah

וכנגד השום

הוא פוסק פחות חומש

שום במנה

היא נותנת שלשים ואחד סלע ודינר

When she pledged a שום assessed for 1 מנה, and he included the amount in the Kesubah BEFORE receiving the שום; when she subsequently gives him the actual שום, she is מנה אום, adds one-fifth, by giving him articles valued אונה אום מנה ז, which is equivalent to זינר 1 and one-fifth.

Similarly

ובארבע מאות

היא נותנת חמש מאות

When she pledges a שום assessed for 400 מנה, which he included in the Kesubah, she subsequently gives him articles valued for 500 מנה

She is מוסיף חומש, so that the amount written in the Kesubah should be פחות חומש.

However,

מה שחתן פוסק

הוא פוסק פחות חומש

When she gave him the actual out and the groom wrote the Kesubah AFTER receiving the out; when he writes the Kesubah he subtracts one-fifth from the overrated value, as the Mishanh says;

וכנגד השום

הוא פוסק פחות חומש

========

The previous Mishnah mentioned that when she pledges a נדוניא of money worth 1,000 דינר, he includes an additional amount of שליש, one-third, into the Kesubah.

The Mishnah elaborates on this Halachah

Zugt Di Mishnah

פסקה להכניס לו כספים

, סלעה נעשה ששה דינרין

When she pledged a נדוניא of money; סלע , which equals 4 סלע, is included at 6 מוסיף שליש, in which HE is מוסיף, שליש, because.

משתכר בהן מיד

He benefits immediately from the profits when investing the money.

The Mishnah continues; החתן מקבל עליו עשרה דינרים לקופה לכל מנה ומנה רבן שמעון בן גמליאל אומר הכל כמנהג המדינה

The groom pledges to provide יו דינרים worth of בשמים, perfume, for each מנה that she includes in the נדוניא disagrees and says that there is NO specific amount for בשמים, rather it depends on the custom of the area.

רב אשי says לא נאמרו דברים הללו אלא בירושלים This obligation was only initiated in Yerushalayim, where the women were accustomed to beautify themselves with בשמים.

